

jeg er tilbøjelig til at tro, at vi desværre maa samles i den Opfattelse, at det kan ikke blive helt faa Aar, Bolignøden vil komme til at virke her i Byen. I den mellemliggende Tid var det saa Mening, at der skulde betales for disse Lejligheder — *ikke* den Leje, de i Øjeblikket betaler, der jo er rent nominel, men en Leje, som er rimelig, som nogenlunde svarer til Boligens Værdi, uden at man dog paa nogen Maade vil søge at sætte Lejen højt. Men denne Forandring er jo fornøden, idet man stadig maa have for Øje, at man ikke godt kunde trække en Skillelinie op mellem nogle af Orlogsværftets Arbejdere og andre Arbejdere, man maa naa over til at stille dem nogenlunde ens i de kommende Tider.

I øvrigt kan jeg naturligvis kun udtale min Tilfredshed med den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet.

Martin Olsen: Den højtærede Minister gjorde et Par Bemærkninger til min Omtale af Lønningen paa Orlogsværftet, og han gik ud fra, at i hans Ministertid havde der ikke været Forskel, det var en *saga blott*. Ja, jeg erkender, at i de Aar, hvor jeg havde med Forholdene derude at gøre, nemlig da jeg var Folketingsmand for 8de Kreds, har jeg altid fundet velvilligt Øre hos den højtærede Minister. Men til Trods for denne store Velvillie har der dog bestaaet ikke ganske ubetydelige Forskelligheder i Lønningerne mellem de private og de faste Arbejdere, ikke for alle Grupper Vedkommende, men navnlig for Arbejds-mændenes Vedkommende, og det har ogsaa for Haandværkernes Vedkommende været saaledes, at der kan have staaet to Mænd ved Siden af hinanden, hvoraf den ene maatte siges at være mindre kvalificeret end den anden, som var privat, men den mere kvalificerede faste Mand fik mindre end den anden. Det var den Slags Ulemper, som følger med Reglementet, der ikke tager Hensyn til Individerne.

Den højtærede Minister gjorde en Bemærkning om Foreningsretten: en Diskussion om dette Forhold havde ikke saa meget at betyde nu, da det skulde ophøre. Det er ogsaa rigtigt, at der aldrig har været nogen Vanskeligheder for Arbejderne i den Tid, Ministeren har siddet, ved at komme til at tale med *ham* om Tingene. Men det er een Ting, den daglige Ledelse er en anden Ting. Den daglige Ledelse paa Orlogsværftet er militær, og jeg trøster mig da til, at med den Ordning, der nu vil finde Sted, og med de Forhold, som

vi skulde faa i Fremtiden, maa det blive et civilt Institut, saa at der allerede af den Grund ikke vil være Brug for de indsnærende Bestemmelser og Forbud, som mange Gange er rettede mod Arbejdernes Bevægelser.

Saa er der Spørgsmaalet om Sygekassen. Den højtærede Minister mente, at han kunde ikke gøre Forskel. Det har man gjort hidtil, saaledes som jeg har paapeget. Det er jo heller ikke Mening, at der skal fastsættes Bestemmelser, som skal gælde i Tid og Evighed, der er Tale om en Afvikling, og jeg ved, at man mange Gange, naar der sker en saadan Afvikling, har bødet paa Forholdene. Da Københavns Kommune overtog de indlemmede Distrikter: Valby, Brønshøj og Sundbyerne, skete der en Afvikling, og Embedsmændene derude fik et Tillæg, fordi de vilde blive stillet daarligere end før Indlemmelsen. Saaledes maa man hjælpe paa det. Der er her Tale om en Afvikling, og efterhaanden som de paa-gældende forsvinder, forsvinder ogsaa Bestemmelsen. Jeg synes derfor, at man ud fra den Betragtning, at der er Tale om en Afvikling, og at Bestemmelsen træffes for disse Folks Vedkommende, udmærket kunde tage dette Hensyn til de Folk, som har været der i saa mange Aar under de nævnte Vilkaar.

Forsvarsministeren (P. Munch): Jeg tror ikke, det vil være hensigtsmæssigt at have en Forskel i Behandlingen af de forskellige Grupper, men jeg tror for øvrigt, at man i Praksis vil naa alt, hvad det ærede Medlem tænker sig, allerede gennem de Regler, som nu ogsaa gælder for de private Arbejdere, med Hensyn til Statens Optræden i Tilfælde af Sygdom.

Hvad angaar Ligestillingen i Lønning mellem de faste og de private Arbejdere, gjaldt de Bemærkninger, jeg før gjorde, ikke hele den Tid, jeg har staaet i Spidsen for Styrelsen af disse Forhold, det er først efterhaanden man er naaet til at bringe dem paa nogenlunde lige Fod, og i den senere Tid har det været saaledes, at det var meget vanskeligt at gøre op, hvilken af de to Grupper der stod gunstigst.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.